

[Lykketoff]

Man kan se over til det ekspansive område i Østasien, hvordan man dér kører med meget høje økonomiske vækstrater og meget høj beskæftigelse og ikke gør det i kraft af en lallende liberalistisk politik, hvor man siger: Lad os nu se, hvad der sker, hvis vi giver folk skattelettelser, men gør det i kraft af målbevidst national indsats for at styrke eget erhvervsliv, for at styrke egen forskningsindsats, for at have et ordentligt uddannelsessystem, for at have en ordentlig infrastruktur.

Det er vel også præcis det, vi skal gøre og gøre i fællesskab her i Europa for at vende udviklingen. Danmark har et stort ansvar for i det europæiske samarbejde at slå på, at de samme typer af politikændringer, som vi nu på nationalt plan prøver at bygge ind i finansloven, også bliver bygget ind i den europæiske indsats. Delors har været ude med nogle gode ideer, og der blev taget nogle små skridt i den retning på Edinburghtopmødet.

Men Danmarks ansvar er jo selvfølgelig også mere vidtgående i forhold til det europæiske samarbejde. Vi har vores meget store ansvar for nu at få overvundet de lammelser, vi selv har været med til at påføre det europæiske samarbejde som sådant. Derfor er der også i forhold til det at gøre noget ved beskæftigelsen en sammenhæng mellem de politiske resultater, vi har nået på finansloven, og de politiske resultater, vi har nået igennem det nationale kompromis, og det gennemslag, vi har fået for det ved aftalerne i Edinburgh. For det er ikke den tilstrækkelige løsning, men det er det nødvendige første skridt til at få det europæiske samarbejde til at virke efter de samme linier, som vi prøver her på egen hånd at få sat noget i gang efter.

Men der skal jo meget mere til i det internationale samarbejde. Der skal også meget mere til i retning af at overbevise eksempelvis tyskerne – og ikke mindst tyskerne – om, at de skal få finansieret deres egen genforening, sende regningen ud til befolkningen, så vi i hele Europa kan få renten ned og investeringer og beskæftigelse op.

I det bare lidt længere, men meget påtrængende perspektiv om også at gøre noget ved vores egen hjemlige beskæftigelse ligger den forpligtelse, vi i virkeligheden så stærkt som noget har, til at få iværksat en Marshallplanlignende indsats over for vores naboer i Øst- og

Centraleuropa, før det totale økonomiske og sociale sammenbrud indtræder i disse lande.

Der er meget mere, der kan gøres, end vi vil gøre i den lille danske finanslov, og vi har også mere handlefrihed på egen hånd, end vi politisk har kunnet tage os sammen til at blive enige om at udnytte i den indgåede aftale. For Danmark er til trods for international krise og tilbageslag jo i den enestående situation historisk, at vi også efter de ting, vi nu sætter i gang af aktivitet, har et meget stort betalingsbalanceoverskud og formentlig vil få et stadig større betalingsbalanceoverskud i de kommende år. Det skal vi selvfølgelig i en eller anden størrelsesorden konvertere, lave om, til en stærkere beskæftigelse i endnu større omfang især på de samme områder som dem, vi har beskæftiget os med ved finanslovaftalen nu.

Vi skal fortsætte og forstærke den linie, der ligger her, og supplere den med de store strukturreformer, der er talt om – lidt for ubestemt og måske også med et højst forskelligt reelt indhold mellem partierne – strukturreformer for arbejdsmarkedet og strukturreformer i skattesystemet.

Jeg vil gerne for en ordens skyld sige, at den arbejdsmarkedsstrukturreform, Socialdemokratiet forestiller sig, har to hovedelementer. Det ene er at fortsætte og forstærke den linje på vokseneftuddannelsesområdet, som er lagt med finanslovaftalen for 1993, op igennem 1990'erne og dermed smidiggøre arbejdsmarkedet, ruste arbejdskraften til de typer job, der kan komme i fremtiden. Det andet er at kombinere det med de forbedrede orlovsordninger – både når det gælder uddannelse, og når det gælder forældreorlov til at passe småbørn, og måske andre variationer – som i virkeligheden er den allermest effektive, konstruktive måde at fordele arbejdet på, som man kan forestille sig. I modsætning til de generelle arbejdstidsforkortelser, vi tidligere har oplevet, og som ikke har givet alverden, tror vi, at der i orlovsordningerne, de forbedrede ordninger, de mere smidige ordninger i forhold til dem, vi har aftalt i aktiveringsforliget, ligger en betydelig mulighed for at lave en fornuftig omfordeling af beskæftigelsen og dermed også få i spil det væsentlige bidrag til at komme på vejen tilbage til en ordentlig beskæftigelsessituation.

Finansministeren (Henning Dyremose):